

Paatsamakynällä luontokuvapiirustusta

Teksti ja kuvat© Anne Viitalaako-Kaasalainen

Paula osaa piirtää paatsamakynällä vaikka suppilovahveroita ja Joukon kädet.

Nokian Luonto /Lintukoulu järjesti kurssin Paljassuon Eräkämpällä 5.11.2009.
Kurssin ohjaajina toimivat
veistäjä Jouko Vesala ja piirtäjä Paula Tuomola

Kaksitoista kurssille ilmoittautunutta oli huomannut, että tarjolla oli jotain harvinaisen hienoa. Mikä on paatsama? - ihmetteli joku jo aiemmin, eikä suotta.

Jouko oli veistellyt korpipaatsamasta ison kasan kyniä, joita jokainen sai itse aluksi polttaa.

Paula näytti kuinka kynän kärjellä tulee sinisenmustaa ja sitten väriskaala muuttuu aina kullankeltaiseen saakka. Paatsaman oksan valinta ja polttaminen on tärkeää, jotta värit löytyvät. Hämmästyttävää yllätystä on luonto täynnä.

Korpipaatsama on Nokialla melko yleinen rannoilla ja lehtomaisissa metsissä kasvava pensas. Sen marjat ovat aluksi punaiset, kypsinä mustat kuin tuomella. Sävyt löytyvät kuivuneesta lyijynharmaakuorisen paatsaman oksasta. Kun sisin osa on punainen, niin värien kirjo on löydettävissä. Jokainen hiilipiirtäjä totesi, että sävyhiili on ihan toista kuin tavallinen hiili.

Mukana olevat taiteilijat saivat ohjeita Paulalta, kuinka värit saadaan esiin kynästä.

Sävyhiilenä paatsama on ihmeellinen lohtu marraskuun harmauteen.

Paulan taidetta ihailtiin kilvan:

Tallipihan hevonen ja Kullankaivaja Lapista - kumpikin teos on piirretty paatsamakynällä.

Omat niksinsä on työskentelyssä, kertoi Paula. Suttupaperi pitää aina olla vieressä. Hiili- tai mustekumiakin tarvitaan. Sormella voi pehmentää piirtäessä vaikka hiuksia tai partakarvoja kuin hyväillen.

Kahvit maistuivat hieman viileässä, mutta viihtyisässä Eräkämpässä Annen tervetuliaistoivotuksen jälkeen. Piirtäessä taisi kaikilla olla mukana niin paljon innostusta, niin että sekin lämmitti. Ja juttu luisti. Kaija kertoili korpipaatsamasta. Kurssilaisten luontoelämyksiä kuunneltiin ja ihmeteltiin. Jouko veisteli vänkyrävartisia puulusikoita ja voiveitsiä ja juttuakin. Oli kokeillut joskus mustanaamio-piirustusta paatsamakynällä. Kynä sopii kuulemma kajal-kynänsikin kertakäyttöisenä ja luomuna. Katseltiin myös puutaidetta, sillä mukana oli näytteillä Joukon puuesineitä; pahkakuppeja ja kapustoja. Myöhemmin makkarapaistossa tarkeni takan lämmössä ilman takkiakin.

Seija piirsi hirveän hienoa hirveä, Anne jänissaarta ja osa kurssilaisista kokeili väriskaalaa. Mitä lujempaa painoi kynää, niin sitä keltaisempaa tuli. Välillä töitä fikseerattiin ulkona.

Maagi piirsi seinällä olevaa huuhkajaa; ja huokaisi lopuksi, että kannatti tulla Parkanosta asti kurssille. Samaa sanoi moni muukin kurssilainen, Kangasalaa ja Pirkkalaa myöten.

Mitähän Markku piirtää?
Ehkä metsoja - mutta kotona kuitenkin traktoreita poikansa kanssa.

Oli hieno kurssi. Kiitos siitä Paulalle, Joukolle ja kaikille mukana olijoille!

Hirsirakenteisen Eräkämpän ympäristössä metsokukko kulkee ukkovarpain, pyy pyrähtelee lentoon, sinisenmusta korppipari lentää kronkkuen naavakuusikkoon. Männyn kuoret hehkuvat. Suppilovahverot kurkkivat hienon lumikerroksen alta. Kaiken tämän voi ikuistaa korpipaatsaman väreillä.

Hyvää isänpäivää Paulan piirtämän kuvan, "Isä ja Lapsi", myötä.

